

Hoca ve Mum

Kış geceleri oldukça soğuktu. Bütün köylü ateşle ısınıyordu. Hocanın arkadaşları ona;

- Eğer bütün geceyi ısınmaksızın köy meydanında geçirirsen, seni leziz bir sofraya davet ederiz, yok şayet yapamazsan sen bizi davet edersin, dedi.

Hoca kabul ederek bütün geceyi arkadaşlarının istediği gibi köy meydanında geçirdi. Sabahleyin mutlu bir şekilde arkadaşlarına gitti ve onlara;

- İstediginizi yaptım, başardım. Hadi sözünüzü yerine getirin, dedi.

Arkadaşları sordu:

- Keskin soğuğa nasıl dayandın?

Hoca yanıtladı:

- Bütün geceyi köy meydanında geçirdim. Bir taş parçasını yerinden başka bir yere taşıyor, ardından onu tekrar eski yerine götürüyordum. Sonra tekrar taşıyordum. Böylece ısınıyor ve yakınımnda hiç ateş olmamasına rağmen gece soğuğunu hissetmiyordum.

Arkadaşları yeniden sordu:

- Kesinlikle hiç ateş yok muydu?

Hoca:

- Asla! diye yanıtladı ve ardından devam etti:

- Ancak gece yarısından sonra meydana uzak bir yerde pencereden yanan bir mum gördüm.

Arkadaşları yüksek bir sesle:

- Anladık o zaman! Mumla ısındın hoca! Aramızdaki anlaşmayı ihlal ettin. Hepimizi yemeğe davet edeceksin!

Hoca arkadaşlarını anlaşmayı ihlal etmediğine ikna etmeye çalıştıysa da başaramadı. Derken arkadaşları iki gün sonra hocanın evinde yemek yemeyi kararlaştırdılar.

Ziyafet vaktinde arkadaşları hocanın evine geldiler; ancak sofrada yemek yoktu. Uzunca beklediler. Bekleyiş uzayınca içlerinden biri şöyle dedi:

- Kesinlikle mükemmel bir ziyafet hazırlıyor, o yüzden hazırlanması böyle uzadı.

Başka biri konu hakkında şüphelenip sordu:

- İçinizden biri yemek kokusu alıyor mu?

Yanıtladılar:

- Kesinlikle! Girdiğimizden bu yana hiçbir koku almadık.

O an hoca içeri girince arkadaşları seslendi:

- Yemek niçin gecikti?

Hoca:

- Yemek daha olmadı. Sabredin arkadaşlar!

İçlerinden biri:

- Ancak herhangi bir yemek kokusu almadık.

Hoca:

- Eğer bana inanmıyorsanız yemeğin ateşin üzerinde olduğundan emin olmanız için benimle birlikte evin sahanlığına gelin!

Arkadaşları kalkıp hocayla evin sahanlığına gitti. İki hurma dalı arasında asılı olan büyük tencereyi görünce şaşkırdılar. Tencerenin altında küçük bir mum, mum ile tencere arasında ise bir metrelik mesafe vardı.

Arkadaşları şaşkın bir halde bağırdılar:

- Böyle yemek mi pişirilir hoca?

Hoca yıldırım hızıyla cevap verir:

- İki gündür benim köy meydanında yüz metre uzağımdaki mum ışığında ısındığımı söylemiyor musunuz? Öyleyse bu mum alevi de yemeği pişirebilir. Kaldı ki öyle yüz metre değil, yalnızca bir metre, dedi.

Arkadaşları güldüster:

- Alt ettin bizi hoca!

O gece hoca akşam yemeğini arkadaşlarının hazırladığı sofrada yedi.

Kaynak: Necât Abdurrahmân, Cundiyyu'l-Mustakbel, Kuveyt, Kasım-2000, s.6-7.